

Inst f fysiologi och utvecklingsbiologi (IFU)

Självvärdering av forskarutbildningen - Februari 2010.

Forskarutbildningen vid de tre forskningsinstitutionerna vid Evolutionsbiologiskt Centrum (EBC) samordnas av en gemensam studierektor. Gemensamma kurser arrangeras, bl a en periodiskt genomförd obligatorisk introduktionskurs samt en exitkurs. EBC-doktoranderna ges vid årliga uppföljningar möjlighet att muntligen och i posterform presentera sina forskningsprojekt. Utöver dessa aktiviteter syftar den årliga genomgången till att stimulera kontakter och interaktion mellan doktorander vid centrets olika forskningsprogram. De reflektioner och resonemang som framförs nedan berör dock i huvudsak förhållandena vid Institutionen för fysiologi och utvecklingsbiologi.

Vid bedömningen av forskarutbildningen vid IFU skall man ta hänsyn till att de fyra forskarutbildningsämnena är heterogena. Beroende på forskarutbildningsämnetts karaktär och traditioner finns stora skillnader synen på hur forskarutbildningen skall utformas för att bäst förbereda doktoranden för en professionell framtid inom sitt ämnesområde, såväl inom akademien som inom industrin och samhället i övrigt. Medan ett forskarutbildningsämne har starkt fokus huvudsakligen på disciplinens inomvetenskapliga aspekter kan ett annat ämne också ge tyngd åt utvecklingen av doktorandernas generalistkompetens. Detta kan leda till skillnader vad avser obligatoriska kursböcker som doktoranden på egen hand skall studera samt hur seminarieverksamheten struktureras. Medvetenheten om dessa skillnader gör det ibland svårt att se hur enkätresultaten som presenteras på institutionsnivå skall tolkas på disciplinnivå.

Doktorandenkäten sammanfattning och analys

Doktorandenkäten gick ut till 26 doktorander vid institutionen varav 15 besvarade den. Bland dessa var 40 % kvinnliga doktorander, 60 % manliga. Utfallet av enkäten har diskuterats i separata möten med institutionens doktorander och handledare. Vid bedömningen av enkätresultaten skall noteras att betydelsefulla förändringar skett vad avser forskningsprogrammets storlek och bemanning. Flertalet av de doktorander som deltog i diskussionen 2010 fanns inte närvarande vid enkättillfället i slutet av 2007. En stor forskningsgrupp har efter enkäten lämnat institutionen.

Cirka 50 % av institutionens doktorander vid svarstillfället var inte svenskspråkiga, många var asiatiska studenter. Olyckligtvis har utfallet av doktorandenkäten publicerats enbart på svenska, trots att frågeformulären gick ut i både på engelska och svenska. Detta vållade påtaglig frustration vid diskussionen med handledare och doktorander.

Med utgångspunkt från enkätsvaren har diskussionen med doktoranderna och handledarna strukturerats enligt nedan.

Forsknings- och arbetsmiljö för doktorander

Överlag ger enkäten uttryck för att doktoranderna har en god fysisk arbetsmiljö avseende lokaler/arbetsplats, dator, biblioteks- och databasresurser samt övriga tekniska och praktiska resurser. Vad avser den psykosociala miljön uppvisar enkätsvaren en större spridning. Ca 20% av svaren uttrycker missnöje med den psykosociala miljön i den egna gruppen eller vid institutionen. Detta är en signal som måste tas, och har tagits, på stort allvar. Förmodligen har

problemet reducerats sedan enkäten genomfördes, såväl vidtalade doktorander som handledare ger uttryck för detta. Även om majoriteten av doktoranderna pekar på att stämmingsläget vid institutionen numera är gott finns det anledning att bevaka utvecklingen.

Enligt enkäten upplever några doktorander en negativ stress i sitt arbete och vissa anser att den psykosociala miljön varit till hinder i arbetet. Fyrtio % upplever att arbetsbelastningen är för hög medan 60 % anser att den varken är för hög eller för låg. På den positiva sidan noteras att doktoranderna vid institutionen är mycket nöjda med möjligheten till informella kontakter/samtal med institutionens seniora forskare. Dessa frågor diskuterades intensivt vid mötena med dagens doktorander och handledare. Flera doktorander och handledare menade att det handlar om att förbättra kommunikationen samt att förebygga social isolering. Särskilt bör situationen för de utomeuropeiska studenterna uppmärksammas för att underlätta socialt och vetenskapligt nätverksbyggande. Doktoranderna föreslog att ett institutionsgemensamt doktorandråd inrättas för att ge forum för kontaktbyggande, diskussion och social samverkan (se nedan). Flera doktorander uttryckte sin vilja att driva detta arbete. De yngre handledarna såg på motsvarande sätt behov av ett institutionsövergripande handledarforum för utbyte av erfarenheter över disciplinränderna.

Handledning och avhandlingsarbete

Samtliga nu aktiva doktorander har en eller flera biträdande handledare och utnyttjar med något undantag dessa aktivt. Man verkar med något undantag vara relativt nöjd med handledningen, även om enkäten ger exempel på motsatsen. Majoriteten tycker sig veta vilka krav som ställs på doktoranden, 20 % har avvikande mening. Tjugo % anser sig vara i en beroendesituation till handledaren medan 68 % inte alls instämmer och 7 % instämmer i ganska låg grad. Vid diskussionen framkom att många doktorander har stor kontakt med den biträdande handledaren medan andra utnyttjar denne i mindre omfattning. Slutsatsen är att de biträdande handledarna ibland är en resurs som kan utnyttjas bättre än som nu är fallet. Det framkom också ett stort intresse bland flera biträdande handledare att få en mer definierad roll i handledningsarbetet medan andra biträdande handledare uppgav sig vara starkt engagerade i handledningsuppgifterna.

Seminarieverksamheten vid institutionen

Som nämnts ovan varierar seminariekulturen och seminariernas utformning mellan forskningsprogrammen vid IFU. Flera disciplinära miljöer är små, vilket självfallet försvårar en aktiv inomdisciplinär seminarieverksamhet. Den nyligen genomförda sammanslagningen av zoologisk utvecklingsbiologi och evolutionär organismbiologi till ett forskningsprogram syftar bl. a. till att öka interaktionen mellan disciplinernas doktorander och handledare/forskare.

Även om många doktorander gav uttryck för att flera seminarieserier fungerar bra ger några kritiska enkätsvar under denna rubrik anledning till eftertanke. Alltför många ansåg inte att seminarierna stimulerar till vetenskapliga resonemang/kritiskt tänkande, eller att diskussionen har högt i tak. Alltför många menade att seminarierna ibland kan vara av tveksam nytta för den egna forskningen. Vid den uppföljande diskussionen framförde några doktorander liknande synpunkter. En av flera doktorander framförd kommentar var att seminarierna borde vara bättre anpassade till den egna forskningens eller disciplinens behov. Fler metodinriktade seminarier efterlystes. Några upplevde att de EBC-gemensamma seminarierna är alltför fokuserade mot ekologiska och evolutionsbiologiska frågor, större fokus mot det egna specifika ämnesområdet efterfrågades. Doktoranderna vid IFU uppmuntras i regel till aktivt

deltagande i internationella vetenskapliga konferenser och många deltar mycket aktivt i sådana möten. De diskussioner de där exponeras för, exempelvis vid en egen poster, anses såväl av doktoranderna som av handledarna vara en utmärkt seminarieform. Det finns goda möjligheter för doktorander att söka extern finansiering för att bevista i internationella möten, och aktivt deltagande uppmuntras av handledarna.

De av vissa doktorander upplevda bristerna i seminarieverksamheten behöver diskuteras vidare inom institutionen/forskningsprogrammen för att kunna tolkas och åtgärdas på ett adekvat sätt. En delförklaring kan vara att tre av institutionens fyra forskningsprogram inte har bas i ekologi eller evolutionsbiologi. Ingen av IFUs doktorander är registrerad i EBCs forskarskola. Detta betyder att seminarieserier utanför EBC behöver besökas i större utsträckning (det saknas inte relevanta seminarieserier vid Uppsala universitet eller i Stockholm). En annan bidragande orsak kan vara att man beroende på hög arbetsbelastning i några fall väljer att nedprioritera ämnesövergripande seminarier till förmån för mer avhandlingsspecifika aktiviteter. Seminariefrågan diskuterades engagerat också i handledargruppen. Seminarieaktiviteterna bör drivas av övertygelsen att seminariediskussionen är en nyttig och nödvändig komponent i forskarutbildningen. Det är inte tillfredsställande (om så skulle vara fallet) att seminarier besöks enbart för att man förväntas göra så. Ett förslag från en yngre handledare var att varje doktorand skulle dokumentera närvaro vid ett förutbestämt antal självvalda ämnesövergripande seminarier varje termin.

Kurser inom forskarutbildningen

Det finns vid EBC ett varierande kursutbud, såväl av generell som mer specialiserad karaktär. Detta till trots gav diskussionen med doktoranderna uttryck för att utbudet av ämnesanpassade kurser är för lågt. Särskilt efterlystes metodkurser anpassade för de olika disciplinerna. Trots det kursutbud som faktiskt bjuds, finns anledning att uppmärksamma problemet och försöka arrangera fler kurser med IFU-inriktning. En väg många doktorander/handledare valt är att söka relevanta kurser på nationell och internationell basis. Problemet är att detta kostar pengar och inte kan tillämpas fullt ut i alla projekt.

Som ovan nämnts är ingen av doktoranderna registrerad i EBCs forskarskola. Trots detta står ett stort antal kurser i princip öppna för dem. Nedanstående text citeras från självvärderingen vid IEE: "Det finns ett gemensamt utbud av kurser för utbildning på forskarnivå som samordnas inom EBC. Under läsåret 2009/2010 ges 20 olika kurser inom EBC och forskarskolan med stor bredd och djup. Det finns ett antal kurser av mera generellt slag samt några av särskild betydelse för forskarutbildningen på EBC som ges regelbundet och är mycket viktiga för kontinuiteten i kursdelen av utbildningen på forskarnivå. Sådana kurser är exempelvis introduktionskurs för doktorander, statistikkurs, skrivar- och publiceringskurs, mikroskopikurs och exitkurs. Det stora antalet kurser och seminarier som erbjuds inom EBC skapar en god utbildningsmiljö och främjar och bibehåller kontakter mellan doktorander på de olika institutionerna inom EBC. De flesta av kurserna attraherar dessutom doktorander från hela fakulteten. Vad gäller utbudet av kurser så tycker såväl doktoranderna som handledarna att det är viktigt att försöka hålla en kontinuitet av generella kurser och att det finns en god balans mellan breda och mera specialiserade kurser".

Möjligheter till pedagogisk meritering och undervisning

Enligt enkäten har 50% av doktoranderna genomfört den pedagogiska kursen. Vid diskussionen uttryckte doktoranderna överlag stort intresse för att undervisa, och många gör redan så. Deras kompetens utnyttjas regelmässigt i flertalet laborativa kurser. Doktorander får

också möjlighet att ge enskilda föreläsningar, dock i begränsad omfattning. Ett problem kan vara att undervisningsvolymen är för liten varför de fastanställda lärarna måste få prioritet. En annan begränsning följer av att många doktorander inte talar svenska. I utvärderingen av EBCs forskarutbildning 2002/2003 påtalades en brist i möjligheten för pedagogisk meritering för handledare. För att förstärka handledarkompetensen vid EBC arrangerades en handledarkurs med stor framgång under hösten 2009 med 46 deltagare varav 7 från IFU. Som framgår av Tabell 1 är den formella handledarkompetensen vid IFU mycket god.

Hur doktoranden ser på tiden efter disputationen

Historiskt har arbetsmarknaden för institutionens discipliner överlag varit god. Många skäl talar för att så blir fallet också i framtiden. Vid diskussionen uttryckte dock många doktorander en oro över arbetsmarknadens nuvarande tillstånd och möjligheten att få arbete omedelbart efter disputation. Det är här angeläget att betona att den ofta alltför negativa bild av det framtida behovet av ”biologer” och ”naturvetare” som tonar fram i media inte speglar behovet av mer specialiserad eller profilerad kompetens. Det är ett problem när institutionens disciplinärt profilerade doktorer kategoriseras under en så intetsägande rubrik som ”biolog” och ”naturvetare”.

Stykor och svagheter i utbildningen på forskarnivå

Den i enkäten påpekade höga tillgängligheten till institutionens seniora lärare ger uttryck för en informell och inkluderande atmosfär vid institutionen. Genomströmningen i forskarutbildningen är god. Överlag förefaller utbildningen på forskarnivå fungera relativt väl vid institutionen. Det finns delar i såväl kursdel som avhandlingsdel där samordningen vid EBC och inom institutionen bidrar till att skapa bra gemensamma strukturer och funktioner. Exempel på detta är förutom obligatorisk årlig revidering av studieplanen, doktorandsamtal i samband med revideringen, halvtidsseminarium, och annan uppföljning under avhandlingsarbetets gång. Vissa avdelningar tillämpar ofta utarbetandet av licentiatavhandlingar som etappmål i doktorsutbildningen. Vissa avdelningar har tidigare haft mycket uppskattade årliga uppföljningar av doktorandprojekten i internatform. Av flera skäl har dessa externa uppföljningar inte genomförts under de senaste åren, men det finns skäl att försöka återupprätta denna tradition vid de aktuella avdelningarna.

I diskussionen med handledare och doktorander framkom att det finns en del svagheter i kommunikationen mellan handledare och doktorand som behöver åtgärdas. Konkreta grepp för att förbättra situationen i detta avseende är förslagen om att inrätta ett formellt doktorandråd och ett institutionsövergripande handledarforum. Också den kritik av seminarieverksamheten som framkommit behöver analyseras för att bättre kunna förstås och åtgärdas. Vidare behöver utbudet av specifikt nyttiga doktorandkurser utvecklas, inte minst metodkurser. Ett i förekommande fall bättre utnyttjande av de biträdande handledarna är påkallat för att katalysera utveckling av doktorandernas vetenskapliga och sociala nätverk.

Rekrytering och finansiering av doktorander

Överlag är det lätt att rekrytera goda doktorander till IFU:s forskningsprogram. De avdelningar som valt att annonsera i öppen konkurrens har regelmässigt haft ett stort söktryck. Andra program kan välja att handplocka doktorander enligt andra principer.

Volymen av doktorander är relativt liten i förhållande till handledarkapaciteten. Institutionen skulle kunna utbilda betydligt fler doktorander än var som görs i dagsläget. Antalet

doktorander har minskat något de senaste åren. Delvis beror detta på att värdet av studiestödsspinnen minskat relativt relativt den absoluta kostnaden för en doktorandanställning. En lika betydelsefull orsak är att vissa program numera väljer att prioritera postdoktorala tjänster framför doktorandanställningar. Detta är mer kostnadseffektivt för de program där merparten av doktorandlönerna bekostas av externa anslagsmedel. Det är således en medveten och av fakulteten uppmuntrad åtgärd att reducera antalet doktorander på vissa program.

Finansiering av doktorander sker vid vissa program huvudsakligen genom externa medel, vid andra program helt genom fakultetsmedel. En doktorand kan antas direkt på doktorandtjänst men det vanligaste är att doktoranden går på utbildningsbidrag första året. Från och med år 2 övergår dessa doktorander till doktorandtjänst. Ett litet fåtal externa doktorander kommer från andra högskolor eller lärda verk och finansieras då helt inom ramen för sina anställningar där. Institutionen avstår från att rekrytera doktorander med extern stipendiefinansiering eftersom intern medfinansiering inte kan uppbringas alternativt prioriteras för ändamålet.

Handledningsresurser

Som framgår nedan har nästan alla handledare genomgått handledarutbildning. Handledarkapaciteten vid institutionen är således god och delvis utnyttjad. Särskilt finns överskott vad gäller juniora handledare. Begränsningen ligger främst i tillgången på medel för doktorandtjänster.

Handledarkollegiets sammansättning/forskarutbildningsämne (våren 2010)

Tabell 1.

Ekotoxikologi

Namn	Titel	År	Huvudhandledare för antal doktorander	Biträdande handledare för antal doktorander	Har genomgått handledarutbildning
Henrik Viberg	FD, foass Tjänstförmell akademisk	2005, UU Examensår och examensgivande	0	0	ja
Anders Fredriksson	MD, docent, forskare	1994, UU	0	0	ja
Cecilia Berg	Docent, forskare	2000, UU	1	0	ja
Ulrika Bergström	FD, Forskare	2001, SLU	0	3 plus 1 extern	ja
Ingvar Brandt	Professor	1977, UU	6	1	ja
Björn Brunström	Professor	1987, LU	1	2 plus 3 externa	ja
Per Eriksson	Professor	1986, UU	1	0	?
Maria Jönsson	FD, foass	2004, UU	0	1	ja
Katrin Lundstedt-Enkel	FD, foass	2005, UU	1	0	ja
Jan Olsson	FD, forskare	2003, UU	0	1	ja

Evolutionär organismbiologi

<i>Namn</i>	<i>Tjänst/formell akademisk kompetens</i>	<i>Examensår och examensgivande lärosäte</i>	<i>Huvudhandledare för antal doktorander</i>	<i>Biträdande handledare för antal doktorander</i>	<i>Har genomgått handledarutbildning</i>
Per Ahlberg	professor	1989, Cambridge	1	1	nej
Henning Blom	FD, forskare	2000, UU	1	1	ja

Jämförande fysiologi

<i>Namn</i>	<i>Tjänst/formell akademisk kompetens</i>	<i>Examensår och examensgivande lärosäte</i>	<i>Huvudhandledare för antal doktorander</i>	<i>Biträdande handledare för antal doktorander</i>	<i>Har genomgått handledarutbildning</i>
Lage Cerenius	Docent, univ.lektor	1985, UU	0		ja
Maria Lind-Karlberg	FD, foass	2000, UU	1	0	ja
Irene Söderhäll	Docent, forskare	1987, SLU	2	2	ja
Kenneth Söderhäll	Professor	1978, UU	2	3	nej
Pikul Jiravanichpaisal	FD, forskare	1996, Mie University, Bangkok	0	1	I Bangkok

Zoologisk utvecklingsbiologi

<i>Namn</i>	<i>Tjänst/formell akademisk kompetens</i>	<i>Examensår och examensgivande lärosäte</i>	<i>Huvudhandledare för antal doktorander</i>	<i>Biträdande handledare för antal doktorander</i>	<i>Har genomgått handledarutbildning</i>
Reinald Fundele	Professor	1984, Tyskland	1	0	nej
Elena Jazin	Professor	1989, New York	2	0	ja
Eva Lindholm	FD, forskare	2001, UU	0	0	nej, anmäld

Tillämpningen av individuella studieplaner

Alla doktorander har en individuell studieplan som revideras en gång per år. Synpunkterna på om studieplanen ger stöd i forskningen visar stor variation i enkäten. Intensiteten i uppföljningssamtalet varierar också.

Doktorandgruppens omsättning, examination och finansiering.

Som framgår i Tabell 2 visar antagningen ett bifasiskt förlopp med 12 antagningar 2004 och 7 resp. 8 antagningar 2007, 2008. Detta speglar en historisk klumpvis rekrytering som återspeglas i en oregelbunden disputationsfrekvens över åren. Genomströmningen är generellt god och flertalet doktorander disputerar inom stipulerad tid korrigerat för aktiviteten inom GU, föräldraledighet etc. På flera forskningsprogram är det vanligt att utarbeta en licentiatavhandling som ett konkret etappmål på vägen till doktorsexamen. Som nämnts ovan finansieras vid vissa program merparten av doktoranderna med externa anslag medan fakultetsfinansiering helt dominerande vid andra program.

Tabell 2. Doktorandgruppens omsättning

		<i>Antalet nyantagna doktorander Män/kvinnor</i>	<i>Därav examinerade (t.o.m 2009) Män/kvinnor</i>	<i>Därav fortfarande aktiva Män/kvinnor</i>
2004		4/8	4/4	0/3
2005		6/1	3/1	2/0
2006		1/0	0/0	0/0
2007		5/2	0/0	2/1
2008		2/6	0/0	2/4
2009		1/4	0/0	1/4
...				
Summa		19/21	7/5	7/12

Tabell 3. Antal examina

	<i>Antalet licentiat-examina Män/kvinnor</i>	<i>Antalet doktors-examina Män/kvinnor</i>
2004	0/2	2/4
2005	0/1	0/4
2006	1/2	4/3
2007	2/2	2/2
2008	0/0	4/6
2009	3/0	2/1
...		
Summa	6/7	14/20

Institutionens organisation av utbildningen på forskarnivå

Institutionen har fyra forskarutbildningsämnen och fyra forskarutbildningsansvariga professorer. Som påpekats ovan är institutionens från disciplinär synpunkt heterogen. Av de fyra disciplinerna är ekotoxikologi, jämförande fysiologi och zoologisk utvecklingsbiologi höggradigt experimentella. Forskningen vid evolutionär organismbiologi är i huvudsak paleontologisk. Det finns olika kulturer för hur utbildningen på forskarnivå bedrivs vid de olika programmen. Ämnets karaktär och traditioner är styrande. Som stöd för både

forskarutbildningsansvariga professorer och doktorander finns en samordnare (studierektor) för forskarutbildningen vid EBCs tre forskningsinstitutioner. Samordnarens uppgift är att informera de forskarutbildningsansvariga professorerna om förändringar i regelverk kring utbildning på forskarnivå samt att planera och organisera doktorandkurse, exv. introduktionskurs och extikurs. Samordnaren arbetar aktivt för att utveckla en god kvalitet i utbildningen genom att utveckla kursutbudet och aktivt söka medel för doktorandkurser. Samordnaren arbetar i första hand med övergripande frågor vad gäller utbildningen på forskarnivå men kan även vid behov fungera som stöd för att lösa konflikter som kan uppstå, exv. mellan handledare och doktorand. Samordnaren är således en betydelsefull resurs för att skapa en god utbildningsmiljö och ge de bästa förutsättningar för en högkvalitativ utbildning på forskarnivå, vilket är helt i linje med de mål och strategier Uppsala universitet formulerat för utbildningen på forskarnivå.

Åtgärder med anledning av 2003 års självvärdering

Följande punkter bedömdes betydelsefulla att utveckla efter självvärderingen 2003:

Att öka antalet handledare som genomgått handledarutbildning
Hösten 2009 genomfördes en handledarkurs med 7 deltagare från IFU.

Att öka kontakterna över avdelningsgränserna. Sådana kontakter är numera naturliga för doktoranderna trots att konkret forskningssamarbete ännu inte byggt upp. Det stora utbudet av forskarutbildningskurser har bidragit till att doktoranderna interagerar betydligt över avdelningsgränserna medan interaktionerna mellan seniora forskare fortfarande är begränsad.

Mera handledningstid för vissa handledare är önskvärd.
Detta är ett problem som inte är löst men ett förslag är att möjligen mera effektivt dela upp ansvar mellan huvudhandledare och biträdande handledare.

Åtgärder med anledning av 2009/10 års självvärdering

Med utgångspunkt från resultatet från doktorandenkäten och de diskussioner vi har haft med doktorandgruppen och handledargruppen på institutionen vill vi lyfta fram några goda exempel och identifiera några svagheter som vi ämnar åtgärda.

Starka sidor:

- Oaktat att kritiska synpunkter som framkommit vill vi hävda att den övergripande organisationen av forskarutbildningen under ledning av en gemensam studierektor fungerar väl. Flera av de grundläggande kurser som organiseras vid EBC fyller en betydelsefull funktion. Kursutbudet vid EBC är i växande och de årliga uppföljningsdagarna fungerar utmärkt.
- Den vetenskapliga kompetensprofilen vid IFU och EBC är mycket bred. Doktoranderna har lätt att komma i dialog med institutionens seniora forskare. Möjligheterna till diskussion, råd och synpunkter utanför handledarkretsen är således mycket god. De materiella förutsättningarna är mycket goda.
- Lokalerna är utmärkta liksom faciliteterna för akvatiska organismer.

Sidor att utveckla:

- Av enkäten och de genomförda diskussionerna framgår att det finns behov av att stärka doktorandernas sociala och ämnesmässiga nätverk. Doktorandernas förslag om att inrätta ett doktorandråd är därför konstruktivt. Rätt drivet kan ett sådant råd katalysera förbättrad social och vetenskaplig samverkan mellan doktoranderna. Ett doktorandråd kan också bidra till att doktoranderna stärker sitt medinflytande vid styrelseval och institutionens/institutionsstyrelsens löpande arbete.
- Förslaget från de juniora handledarna att inrätta ett institutionsövergripande handledarkollegium är väl värt att genomföra. Det finns ett stort behov bland handledarna att med kollegor ventilera sina erfarenheter.
- Bland de biträdande handledarna finns en stor kompetens som i vissa fall kan utnyttjas på ett förbättrat sätt.
- Det finns behov av att med beaktande av forskningsprogrammets särart söka förbättra seminarieverksamheten vid institutionen.
- Det finns behov av att förbättra kursutbudet för institutionens forskningsdiscipliner och aktivt söka identifiera kritiskt viktiga kurser inom och utom Sverige. Särskilt efterfrågas nya metodkurser.